

عنوان مقاله:

مولفه های خداولایی؛ بر اساس تحلیل مضمون صحیفه سجادیه

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی دعاپژوهی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

بی بی حکیمه حسینی حکمت - استادیار علوم قرآن و تفسیر دانشکده مشهد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، ایران. مشهد

سیده زهرا حسینی رزمگاه - دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی مشهد

خلاصه مقاله:

اساس و بنیان هستی، حقیقت توحید است که ولایت وجه افعالی آن و امری دوجانبه است؛ به این صورت که از سمت خدا با انتشار و فیضان مولویت و از سوی انسان با گردن نهادن به سرپرستی ولی حقیقی جلوه گر می شود. این پژوهش ناظر به بعد دوم آن یعنی، ولایت پذیری نسبت به مولی است؛ چراکه، رابطه خدا و خلق در «ولایت» تحقق می یابد و موقعیت انسان نسبت به خدا با تبیین سلوک او در مجرای ولایت مشخص می شود. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل مضمون به استخراج مضامین پایه، سازمان دهنده و فراگیر ولایت پذیری در صحیفه سجادیه پرداخته و شبکه مضامین آن به منظور رهیافت به شاکله و ابعاد بحث، حول سه محور عوامل، مصادیق و آثار ولایت پذیری تنظیم شد. بر اساس تحلیل مضامین به دست آمده، عوامل ولایت پذیری، باورمندی، عمل کرد خالصانه و فضل و توفیق الهی است. از مهم ترین مصادیق و مظاهر ولایت پذیری آن است که بنده با واگذاری اختیار به ولی و ترجیح جانب او، اطاعت را به سرحد کمال رسانده و با انقطاع و اکتفا به پروردگار، دشواری های مسیر را می پذیرد. لذا، آثاری چون برخورداری از نعمت ها، هدایت خاص الهی و دستیابی به کمالات نفسانی شامل حال ولایت پذیر الهی می شود.

کلمات کلیدی:

مولفه های خداولایی، ولایت پذیری، بندگی، تحلیل مضمون، صحیفه سجادیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929289>

